

4 Aars Fængsel) og den nye Lov (med Maksimumsstraffen 4 Aars Fængsel) vilde kunne volde tekniske Vanskeligheder. De fleste Ordførere efterlyste dernæst det bebudede Lovforslag om rent økonomiske Forholdsregler i Anledning af Værnemageri. Særlig ytrede *Bertel Dahlgaard* (R. V.) Frygt for, at den herskende Usikkerhed i saa Henseende indirekte kunde komme til at øve Indflydelse paa Domsbehandlingen af Sager, der rejstes i Henhold til den heromhandlede Lov, idet adskillige maaske vilde blive frifundet, skønt de snarest burde rammes gennem strenge Konfiskationsregler o. lign., medens omvendt Domstolene, hvis de skulde undgaa at frifinde, vilde være tvunget til at idømme Fængselsstraf, selv om de mente, at den paagældende kun burde rammes paa Pengepungen. I Betænkningen rettede *Folketingsudvalget* da ogsaa Opfordring til Regeringen om saa hurtigt som muligt at forelægge det under Forberedelse værende Lovforslag om økonomiske Sanktioner. *Justitsministeren* gjorde over for de nævnte Betragtninger gældende, at det havde været bydende nødvendigt snarest muligt efter Danmarks Befrielse at faa tilvejebragt et Tillæg til Straffeloven, og det havde ikke været muligt i den korte Tid, der dengang stod til Raadighed, at gennemarbejde Kapitlet om Værnemageri. Man havde derfor været nødt til at foretage en Deling. Naar man nu — meget imod Ministerens eget Ønske — stod over for en ny Deling af Sagens Behandling, var Grunden den, at der i Retsanvendelsen havde vist sig stærk Trang til at faa fuldført i hvert Fald Straffelovgivningen om Værnemageri, medens Overvejelserne om de rent økonomiske Følger heraf ikke havde kunnet tilendebringes (L. T. Sp. 727—28). Ministeren understregede paa givne Foranledning gentagende, at Aarsagen hertil ikke kunde søges i vrangvillig Indstilling fra nogen Side over for de Tanker, en saadan Lovgivning skulde udtrykke, men alene laa i de *tekniske Vanskeligheder* ved Lovforslagets Udformning (F. T. Sp. 1054—55, 1121—22 og 1123).

Der blev i Folketinget — af *Henning Hasle* (K. F.) og *Vagn Bro* (V.) — rettet Kritik mod *Ankereglernerne*, som de vilde forme sig efter Lovforslagets Gennemførelse: fri Adgang til Anke for dem, der var idømt Fængselsstraf for Værnemageri fra 30 Dage til 4 Aar, og tillige for dem, der var idømt mindst 10 Aars Fængsel, medens de, der var dømt til Fængsel fra 4 til 10 Aar, ikke kunde anke uden Ankenævnets Tilladelse. Spørgsmaalet blev taget op i *Landstinget*, hvis Udvalg enstemmigt henstillede til Justitsministeren at overveje en Lovændring, hvorved Anke blev givet fri for Domme for Værnemageri i Henhold til Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 §§ 15 og 16, eller om muligt finde andre Udveje til at undgaa den nævnte Anomali. *Justitsministeren* forklarede Reglernes Forskellighed med, at der under